

Írta:

2015. március 15. vasárnap, 14:34

Március 6-án péntek reggel a dögei önkormányzat kisbusszal szállította el Honvédsulis csapatunkat Nyíregyházára. A vasútállomáson volt a találkozó. Folyamatosan érkeztek a különböző iskolákból a Honvédsulisok akikkel ott találkoztunk és ismerkedtünk meg. Az állomáson mindenki minket nézett mert, mindenkin a Honvédsuli által biztosított egyforma terep ruha, hátizsák és felszerelés volt.

Egy kis idő elteltével vonattal megérkeztünk Miskolcra. Ott az autóbusz pályaudvaron találkoztunk a budapesti Honvédsulisokkal, mert onnan is járnak. Velük jött egy angolul beszélni tudó fiatalember aki csupán csak néhány szót tudott magyarul.

Busszal érkeztünk meg a hegy lábához Kisgyőrbe. Onnan gyalog menet mentünk tovább. Az út nem volt olyan hosszú mint a doni-túra. Viszont a terep nehéz volt a folyamatos színtemelkedés és más természeti akadályok miatt. A táj gyönyörű volt, a levegő ózondús! A szép napos időben a kedvük remek volt.

Megérkeztünk a szálláshelyre ami nem volt más egy barlang volt. Gyertyákkal világítottunk ami nagyon hangulatos és izgalmas volt. Denevérek is voltak de, mi nem bántottuk őket - ők sem minket. Tábor tüzet gyújtottunk és felállítottuk az éjjeli őrséget. Az este további részében megvacsoráztunk, beszélgettünk, énekeltünk és megismerkedtünk egymással. Azt követően mindenki ment a szálláshelyére és aludtunk.

Szombat reggel egy friss és jó reggeli tornával indítottunk a szabad levegőn hogy kitisztuljon, kitáguljon a tüdőnk és frissek legyünk. Megreggeliztünk. Majd elkezdődtek a foglalkozások a delelőt folyamán az elméleti részt ismételtük át. Túlélés volt. Ebéd. Kora délután kezdődött a gyakorlati rész ahol menedéket építettünk, tüzet gyújtottunk, vizet tisztítottunk, élelmet szereztünk és tollasfát faragtunk. Mindent megtanultunk megkóstoltunk amit a Bükkben lehet. II. világháborús járatokban is jártunk. Koponyákat, csontvázakat találtunk és vizsgáltunk. Víz a forrásból nyertünk ami nagyon finom volt, kicsit más volt mint az itthoni csapvíz. A nap végén pihentünk, vacsoráztunk éjjeli őrséget állítottunk, mint korábban.

Vasárnap reggel kicsit szomorúan keltünk fel mert még nem szerettünk volna haza menni. Aztán reggeli torna, reggeli, összepakolás, takarítás SZEMETET NEM HAGYTUNK A HEGYEN. Barlangi keresztszülőket választottunk. Végül indultunk vissza. Lefelé menet megálltunk a forrásnál hogy mindenki megtölthesse a kulacsát és tudjon vinni belőle haza.

Honvédsuli túlélő túrája a Bükk-hegységben

Írta:

2015. március 15. vasárnap, 14:34

Busszal Miskolcra utaztunk onnan mindenki vonattal haza.

A hely, a táj gyönyörű volt. Sokat mozogtunk, tanultunk és új barátokat is szereztünk. Fegyelem volt, mindenkinek megvolt a feladata de mégis szabadok voltunk. Elfáradtunk ugyan de rengeteg feledhetetlen élménnyel gazdagodtunk. A dögei iskola a Honvédsulitól ajándékba kapott a hegyről eredeti, onnan szedett palás kőzetet és egy erdei fenyőcsemetét, amit az iskolai fűvészkertbe a tajga életközösségébe el is ültettünk. Köszönjük Dankó László ezredes úrnak és segítőinek a fáradozását!

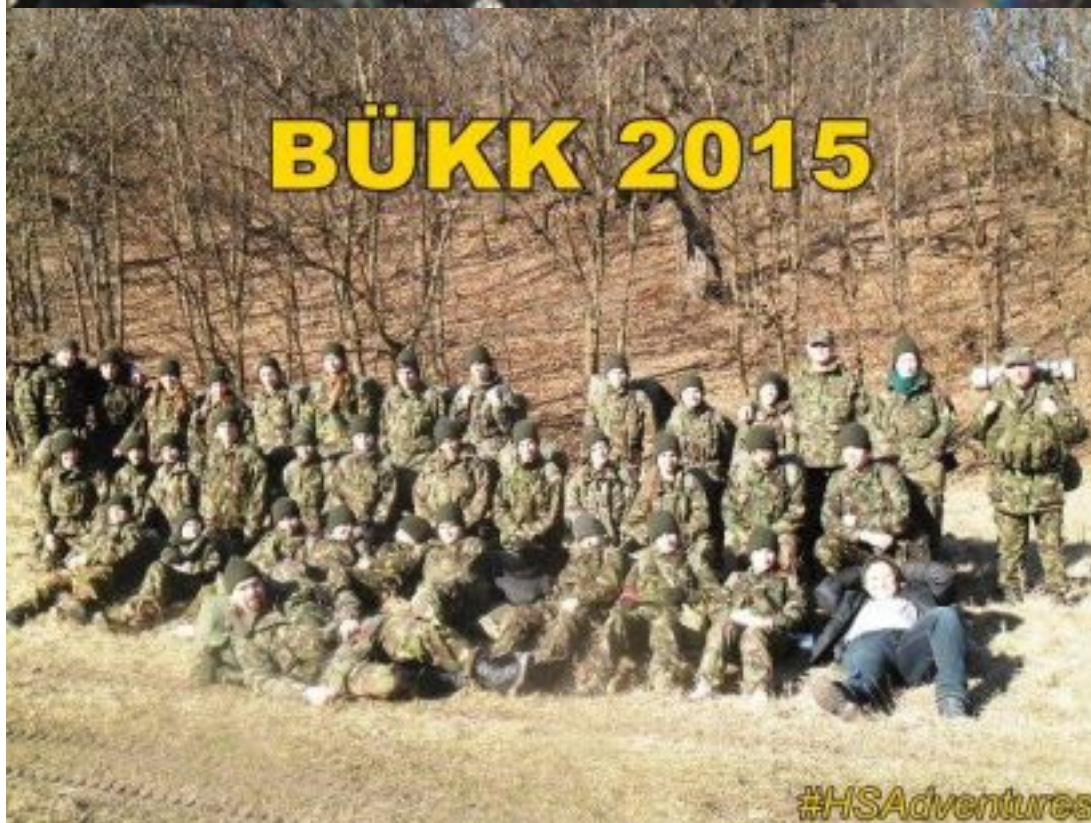
Kozma Kinga és Kozma Aletta

Honvédsuli túlélő túrája a Bükk-hegységben

Írta:

2015. március 15. vasárnap, 14:34

Honvédsuli túlélő túrája a Bükk-hegységben

Írta:

2015. március 15. vasárnap, 14:34

